

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Завещание

*tradukita de Твардовский, Александр
Твардовский,*

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюся... А покуда
Я не знаю Бога.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрым тихим словом.

*Traduko de la ukraina poemo "Завоіт" de ТАРАС
ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-
02-26) en la Rusan de Твардовский, Александр
Твардовский.*

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

*Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipe-
dia reteo pri la poemo, do en [Тарас Григорьевич Шевченко ,
Testamento](http://ru.wikipedia.org/wiki/РЧРѠРЃѡСҚРѠР,,РѡРѡ_
(СФСЪРѡСЖР«СЪРЃР«СІРѡР,,РѡРѡ) .</i></p>
</div>
<div data-bbox=)*

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo larĝe vasta
De Ukraĵno kara.
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron, krutajn bordojn,
Por ke aŭdu mi muĝantajn
Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patria
Portos ili al la maro,
Eltombiĝos mi ja.
Lasos ĉion kaj al Dio
Portos mian pion,
Preĝos verve... Sed ĝis tio
Mi ne scias Dion!

Tombon faru kaj ekstaru,
Ŝiru ĉenan feron
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, forta,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

*Traduko de la ukraina poemo "Завоіт" de
ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-
25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila
Novikova.*

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)